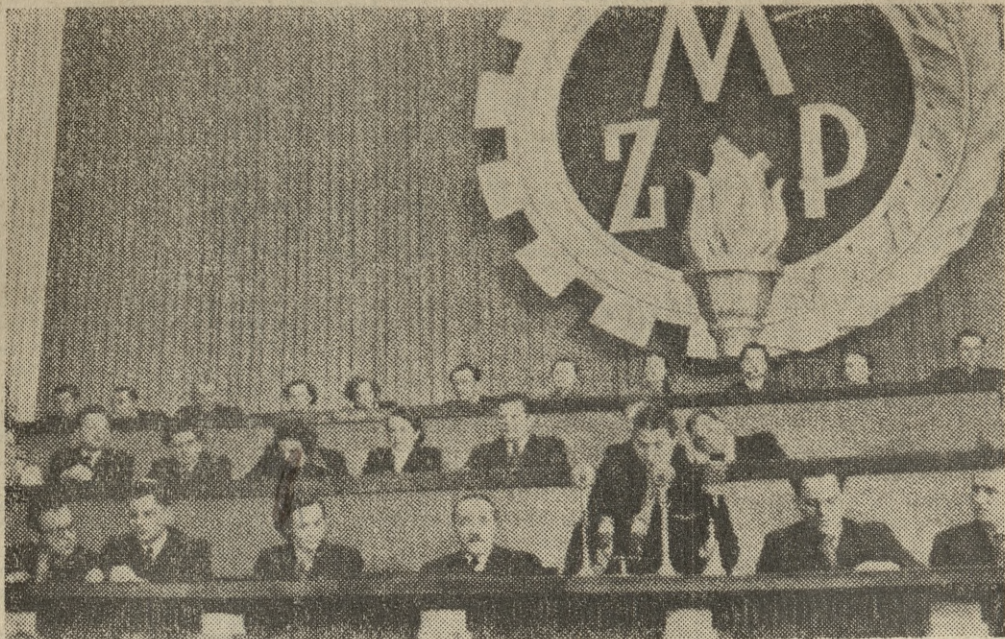

II Zjazd ZMP

28. I. 1955 r., w sali Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, rozpoczął obrady II Zjazd Związku Młodzieży Polskiej.

Na zdjęciu: I Sekretarz KC PZPR — Bolesław Bierut — w prezydium Zjazdu. Obrady otwiera sekretarz Zarządu Głównego ZMP — Janina Balcerzak.

Fot — CAF

Na zdjęciu: Małgorzata Mikula, uczennica X klasy Szkoły Ogólnokształcącej w Wadowicach, mjr Stefan Więckowski, członek Zarz. Woj. ZMP w Krakowie i Henryk Wartalski z Huty im. Lenina — podczas przerwy w obradach Zjazdu. CAF — fot. Tyński

Obrady II Zjazdu trwają

Wzbogacimy pracę ZMP by natchnąć młodzież gorącą ideą socjalistycznego budownictwa

Po przerwie obiadowej pierwszego dnia obrad II Zjazdu ZMP delegaci przyjęli regulamin obrad oraz wybrali komisje: statutową, uchwał Zjazdu i komisje — matkę. Uczestnicy Zjazdu wysłuchali następnie sprawozdania Centralnej Komisji Rewizyjnej ZMP.

Sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej składa jej przewodniczący — Czesław Grzegorzewski. Nawiązując do referatu stwierdza on, iż ważnym niedostatkami w pracy ZMP jest niedostateczne powiązanie instancji organizacyjnych z masami członkowskimi i często jeszcze biurokratyczny styl pracy aparatu i aktywu.

Przewodniczący Centralnej Komisji Rewizyjnej ZMP — omawia następnie szeroko sprawę niezadowalającego stanu opłat składek członkowskich. Odpowiedzialność za ten stan ponoszą wszystkie ogniska organizacji z Zarządem Głównym włącznie.

Rozpoczyna się dyskusja. Pierwszy zabiera głos przewodniczący Zarz. Woj. ZMP w Stalinogrodzie — Zdzisław Grudzień.

Podkreśla on wkład młodzieży w ogromne przeobrażenia polityczne i gospodarcze Śląska. W IV kwartale ub. r., kiedy plan wydobycia węgla był zagrożony, na wezwanie partii stanęło 37 tys. młodych górników. Powstało w tym okresie 531 brygad młodzieżowych, podjęto nowe formy współzawodnictwa, przyczyniając się do wykonania i przekroczenia zadań nakreślonych przez partię i rząd.

Mówca nie szczędzi słów krytyki pod adresem Zarządu Głównego ZMP oraz Ministerstwa Kultury i Sztuki za zbyt słabą opiekę i pomoc w rozwiązywaniu trudności w dziedzinie szkolenia ideologicznego i rozwoju kultury oraz pod adresem GKKF i CRZZ, które nie zrobiły wszystkiego co należy, aby stworzyć właściwe warunki do masowego uprawiania sportów.

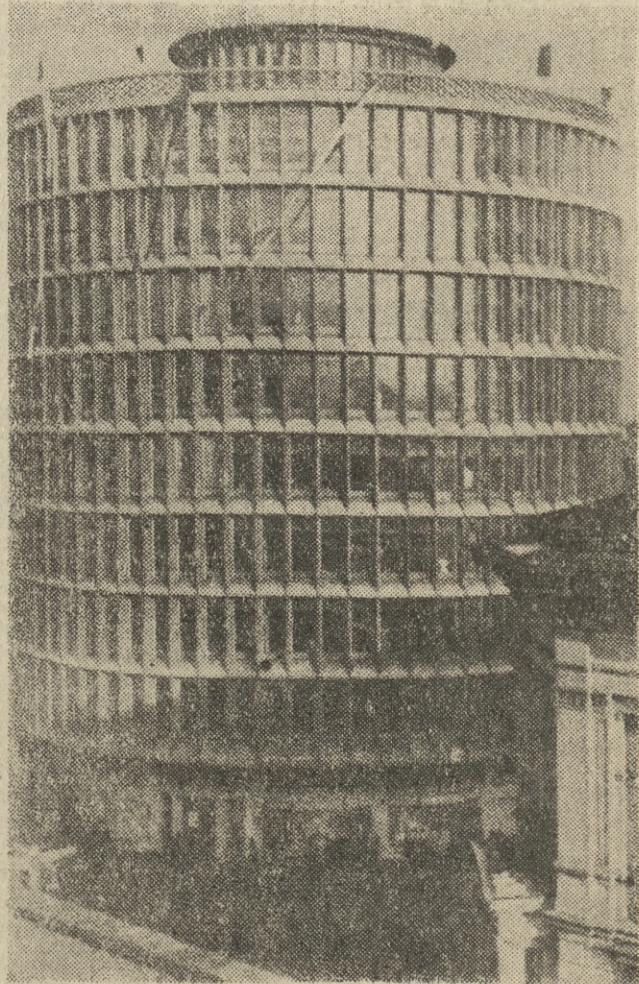
Delegatka młodzieży wiejskiej pow. Kutno — Maria Łukaszczyk z głębokim przejęciem opowiada, jak koło ZMP w gromadzie Różki wyrosło na przodujące w powiecie. Bardzo ważną rolę odegrała świetlica, w której organizuje się zabawy, przedstawienia, imprezy artystyczne; przychodzi na nie często młodzież z sąsiednich wsi.

Młodzież z Różek wypowiedziała także walkę odłogom, dzięki czemu gromada ma obecnie o 6 i pół ha więcej zagospodarowanej ziemi. Odklaski witają słowa Marii Łukaszczyk, gdy oznajmia ona, że z inicjatywy młodzieży powstał w tej gromadzie komitet założycielski spółdzielni produkcyjnej.

Przemawiał także przew. SFMD — B. Bernini, który następnie przekazał przewodniczącemu obrad honorowy sztandar SFMD jako dowód uznania dla wkładu młodzieży polskiej i jej związku w walkę Federacji. Jeszcze raz sala huczy od braw. Delegaci intonują hymn młodzieży demokratycznej.

Ponadto przemawiali: J. Nowak — kierownik oddziału kopalni „Bobrek”, S. Krupka — przewodniczący Zarz. Woj. ZMP w Krakowie, J. Zdercki — ochotnik zaciągu pionierskiego, pracownik PGR Szklary w woj. rzeszowskim, K. Gajewski — ładowacz kopalni „Gottwald”, St. Kociółek — student Uniwersytetu Warszawskiego, St. Stępień — przew. Zarz. Woj. ZMP w Łodzi oraz Krystyna Pietrzak — delegatka z „Cielwiskowy”.

Obrady popołudniowe pierwszego dnia odroczono na dzień 29 bm.

Ubiegła sobota była pierwszym dniem sprzedaży w nowo otwartym, wspaniale wyposażonym i obficie zaopatrzonej w towary Powszechnym Domu Towarowym w Poznaniu.

CYTOS
WIELKOPOLSKI

Cena 20 gr

Wyd. AB Poznań, 31 I 1955 r. Nr 26 (3424)

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego o wykonaniu narodowego planu gospodarczego na rok 1954

1. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Plan produkcji globalnej na 1954 r., według wartości w cenach niezmiennych, został wykonany ogółem w 102 proc. Globalna produkcja

przemysłu socjalistycznego wzrosła o 11 proc. w porównaniu z 1953 r.

przemysłu socjalistycznego wzrosła o 11 proc. w porównaniu z 1953 r.

Ministerstwo Hutnictwa	104
Ministerstwo Górnictwa	104
Ministerstwo Energetyki	100
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	102
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	104
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	104
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	102
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	102
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	101
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	96
Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła	107
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Leśnictwa	106
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kolei	103
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Żegluga	110
Przedsiębiorstwa przemysłowe Centrali Rolniczej	114
Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”	114
Centralny Związek Spółdzielczości Pracy	103

W 1954 r. przekroczone plan produkcji wielu podstawowych środków wytwórczości, m. in. stali, wyrobów walcowanych, cynku, rud żelaza, rud cynkowo-olowiowych, koksu, gazu ziemnego, produktów naftowych, energii elektrycznej, maszyn i urządzeń dla górnictwa, maszyn włókienniczych, traktorów „Urus”, samochodów ciężarowych „Lublin”, autobusów, statków, kwasu siarkowego, nawozów fosforowych, środków ochrony roślin, przedzielnego jedwabiu, barwników, opon samochodowych i wielu innych wyrobów.

Przekroczono również plan produkcji wielu towarów dla ludności, jak: pieczywo, wędlina, konserwy mięsne i rybne, ryby morskie, tłuszcze zwierzęce topione, masło śmietankowe, piwo, wino, cukierki i czekolada, pieczywo cukiernicze, tkaniny bawełniane, jedwabne, lniane, wyroby dziane, skóry twarde, proszki do prania, meble, porcelana stołowa, szklana stołowa i galanterijne, naczynia

Przedsiębiorstwa, podległe poszczególnym ministerstwom, wykonały plan produkcji globalnej, jak następuje:

procent wykonania planu na 1954 r.
104
104
100
102
104
104
102
102
101
96
107
106
103
110
114
103

kuchenne emaliowane, maszyny do szycia, rowery, motocykle, wyroby farmaceutyczne, penicylina i inne wyroby.

Niektóre ministerstwa nie wykonały jednak w pełni planu produkcji szeregu wyrobów. Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w pełni planu produkcji surówki, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego — maszyn i narzędzi rolniczych, niektórych rodzajów samochodów, maszyn wrotujących, obrabiarek do metali, taboru kolejowego, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — nawozów azotowych i sody, Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych — cementu i cegły, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego — tkanin wełnianych i obuwia skózanego, Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego — cukru, Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego — mięsa, Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła oraz Cen-

tralny Związek Spółdzielczości Pracy — szeregu asortymentów przedmiotów powszechnego użytku, jak: kucharki elektryczne, grzejniki elektryczne typu domowego, zabawki.

W 1954 r. zwiększył się zakres usług świadczonych dla ludności przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa usługowe. Liczba państwowych i spółdzielczych placówek usługowych wzrosła o 49 proc. w porównaniu z 1953 r., przy czym rozmiary usług przemysłowych świadczonych przez nie dla ludności zwiększyły się w 1954 r. o 48 proc. w porównaniu z 1953 r. Jednakże rozwój sieci placówek usługowych był niedostateczny, zwłaszcza na terenie wsi.

W dalszym ciągu w szeregu ministerstw występowało zjawisko wykonywania planów niezgodnie z planowanym asortymentem, a zwłaszcza przekraczania planów produkcji wyrobów mniej deficytowych, kosztem niepeł-

(Ciąg dalszy na str. 6)

Posiedzenie Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Tajwanu

NÓWY JORK (PAP)

Przewodniczący Rady Bezpieczeństwa, delegat Nowej Zelandii Leslie Munro postanowił zwołać w poniedziałek, 31 stycznia, posiedzenie Rady Bezpieczeństwa w celu omówienia sytuacji w Cieśninie Taiwańskiej.

LONDYN (PAP)

Jak donosi z Wellington korespondent agencji Reutersa, minister spraw zagranicznych Nowej Zelandii — Macdonald oświadczył, że rząd nowozelandzki nie zamierza przyjmować żadnych zobowiązań, które wciągnęłyby Nową Zelandię w wydarzenia związane ze sprawą wyspy Tajwan.

Spełnimy szczytne zadania stojące przed młodzieżą w służbie narodu i socjalizmu w służbie pokoju i ludzkości

Skrót referatu przewodniczącej ZG ZMP — H. Jaworskiej

Przeszło 2-milionowa armia ZMP-owców, która nas wydelegowała na II Zjazd, powierzyła nam wielkie i szczytne polecenie: radzcie, jak pracować coraz lepiej, jak przezwyciężyć nasze słabości i braki, jak uczynić nasze życie i pracę coraz piękniejszymi i szlachetniejszymi, jak wielokrotnie nasz udział w walce całego narodu o wzrost sił gospodarczych, kulturalnych i obronnych ojczyzny.

Wszędzie, gdzie wre w kraju praca i walka, gdzie wykują się myśli twórcze, gdzie losy ojczyzny wymagają ofiarności i hartu — stają do pracy młodzi ludzie. Przekształcają oblicze kraju, przekształcają i siebie. Przewodzą im Związek Młodzieży Polskiej, wierny i najbliższy współtowarzysz walce Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, bojowy oddział Frontu Narodowego.

Nie całą energię i zapał, na które stać było młodzież polską, wykrzesaliśmy z siebie w okresie dzielącym nas od II Zjazdu. Niejedno można było zrobić lepiej, piękniej, oszczędniej i szybciej. Ale możemy z dumą stwierdzić na tym Zjeździe, że młodzież wniosła swój niemały wkład w dzieło naszego budownictwa.

Rozpoczął się ostatni rok Planu 6-letniego. Chcemy w tym roku osiągnąć wzrost produkcji przemysłowej o około 8,5 proc. Chcemy poprawić jakość naszych wyrobów przemysłowych. Chcemy zmniejszyć koszty własne produkcji w całej gospodarce o 7,5 miliarda zł. Jest to zadanie bardzo trudne, musimy je jednak wykonać, bo od jego wykonania zależy urzeczywistnienie uchwały II Zjazdu partii, zależy poprawa warunków naszego życia, warunków życia ogółu ludzi pracy w Polsce.

Niemal młodych zdobywa się na prawdziwe bohaterstwo. Mało jednak samego tylko bohaterstwa, samego tylko ofiarnego wysiłku. Nie można być dobrym robotnikiem, nie znając dobrze tajemnic swego zawodu, nie doskonaląc nieustannie swych umiejętności, nie zdobywając w tym zawodzie coraz wyższych kwalifikacji.

Dotychczasowy poziom nauczania, zwłaszcza w zasadniczych szkołach zawodowych jest zbyt niski. Aby ten stan zmienić, Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego powinien dołożyć starań, by lepiej wyposażać warsztaty szkolne oraz wprowadzić przemysłowy system praktyk, zwłaszcza w najwyższych klasach.

Za mało młodzieży bierze udział w szkoleniu wewnątrz-zakładowym, zbyt niski jest poziom jest poziom tego szkolenia. Związki zawodowe mało troszczą się o podnoszenie

kwalifikacji młodzieży. A rola ich powinna być tu tym większa, że przecież pomagają młodzieży w opanowywaniu zawodu, powinni przede wszystkim starsi, doświadczeni robotnicy i majstrowie.

Gorąca chęć młodzieży służenia ojczyźnie, pęd młodzieży do opanowania zawodu, powinny znajdować najpełniejszy wyraz w socjalistycznym współzawodnictwie pracy.

Współzawodnictwo pracy pojmowane jest u nas często powierzchownie i po efekciarsku. W prawdziwym, słusznym pojmowanym współzawodnictwie pracy kształtuje się poczucie koleżeństwa, zwłaszcza wśród młodych robotników, kształtują się nowe, socjalistyczne stosunki pomiędzy ludźmi. A do czego ogranicza się nieraz sprawa współzawodnictwa w naszych zakładach?

Bardzo często sprowadza się ona do ogólnikowych nawoływania na temat „mobilizacji młodzieży do produkcji” oraz suchego wymieniania cyfr zobowiązań i cyfr wykonania planu. Nierzadko bywa, że zobowiązania nie są oparte na własnej inicjatywie młodzieży, że przygotowuje je zarząd koła w porozumieniu z dyrektorem i radą zakładową bez gruntownego omówienia ich z młodzieżą.

Błędem wielu naszych kół jest i to, że oceniamy młodego człowieka tylko według wykonania normy. Jego życie osobiste nie interesowało nas. Nie wiedzieliśmy, jakie ma kłopoty i czym się interesuje. Nie zawsze troszczyliśmy się o to, jak mieszka, bardzo rzadko — czy się uczy, nie dbaliśmy o rozbudzenie w nim zainteresowań kulturalnych.

Ważny np. taką sprawą jak świetlice fabryczne. Organizacyjnie należą one do kompetencji związków zawodowych. Ale czy koło ZMP-owskie może nie dbać o treść pracy tych świetlic, które przecież skupiać powinny przede wszystkim młodzież? A tyle przecież jest jeszcze świetlic do których młodzież niechętnie zagląda, gdyż panoszą się w nich nuda.

Jednostronność naszej pracy, niejednokrotne odrywanie się od spraw istotnych i ważnych dla młodzieży jest jedną z przyczyn tego, że zaledwie 50 proc. młodzieży robotniczej znajduje się w naszych szeregach, a w niektórych gałęziach przemysłu i zakładach pracy odsetek ten jest jeszcze niższy. Tak np. wśród młodych górników ZMP-owcy stanowią tylko 27 proc., a wśród młodzieży Nowej Huty tylko 33 proc.

A przecież — młodzież robotnicza, młodzież klasy produkcyjnej w narodzie — powinna stanowić trzon ZMP i niewyczerpaną skarbnicę świeżych sił naszej organizacji.

ZMP-owiec bojownikiem o socjalistyczną wieś

Zjazd nasz odbywa się w okresie, gdy cały naród skierowany jest na wieś. II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej postawił przed całym narodem zadanie zwrócenia szczególnej uwagi na rozwój rolnictwa polskiego.

Zadaniem naszym, ZMP-owców jest, aby pęd ku nowemu i lepszemu stał się bliską i codzienną sprawą każdego młodego chłopca i dziewczyny, każdego koła ZMP na wsi, w PGR czy spółdzielni.

Szczycimy się słuszną, znaczną ilością młodych agitatorów spółdzielczości produkcyjnej, którzy swoją młodzieńczą żarliwością, bojowością przyczynili się niejednokrotnie do powstania nowych lepszych form gospodarowania. Czy liczba ich jest jednak dostateczna?

We wsiach, gdzie istnieją spółdzielnie produkcyjne, mamy w kołach ZMP przeszło 100 tys. młodzieży, z tego 35 tys. pracuje stale lub dorywczo w spółdzielniach, ale statutowymi członkami spółdziel-

ni jest zaledwie 7 tysięcy ZMP-owców. Wiele jest takich wypadków, że aktywni nawet ZMP-owcy, biorący udział w walce o spółdzielczą produkcję, sami porzucają na stałe ojczystą wieś, widząc jedynie w mieście możliwość ciekawszego i barwniejszego życia. Jest to stan rzeczy, z którym nie można się pogodzić.

By młodzież chętnie została w spółdzielniach trzeba dbać o stworzenie jej odpowiednich warunków. Trzeba energiczniej usuwać przeszkody, które utrudniają czynny udział młodzieży w pracy i życiu spółdzielni.

W walce o rozwój spółdzielni produkcyjnych decydującą rolę odgrywają PGM-y, awan-garda walki o socjalistyczną przebudowę wsi. Większość załóg POM-ów to młodzież. Znaczną ich część — to ZMP-owcy. Otoczmy ich opieką.

Rozwijajmy współzawodnictwo młodzieży o przekraczanie norm i wzrost plonów w spółdzielniach. Troszczmy się o podnoszenie poziomu zawodowego i ogólnego traktory-

stów. Zbliżajmy koła ZMP — w POM-ach do młodzieży spółdzielczej. Niech każdy ZMP-

Wzmocnić opiekę nad pionierami

W odpowiedzi na wezwanie partii i apel Zarządu Głównego ZMP do udziału w zagospodarowaniu odłogów, ponad 10 tysięcy chłopców i dziewcząt zgłosiło się do ochotniczego zaciągu pionierskiego — 5 tysięcy z nich pracuje już w Państwowych Gospodarstwach Rolnych.

Jesteśmy dumni z tego, że chłopcy i dziewczęta, którzy przybyli do PGR, wykazali w wielu wypadkach socjalistyczny stosunek do pracy i do mienia społecznego. Nie uniknęliśmy jednak tego, że wśród ochotników zaciągu znaleźli się poszukiwacze łatwych wrażeń, a nawet niekiedy ludzie wręcz zdemoralizowani. Przyczyniły się do tego praktyki niektórych zarządów ZMP, które nie szły do szerokich rzesz chłopców i dziewcząt, a próbowały natomiast szukać ludzi bez określonego zacięcia, obiecując im łatwe życie w PGR. Jednak ogromna większość młodzieży, która poszła do PGR — to ludzie ofiarni, ideowi, oddani krajowi.

Musimy tu jednak z tego miejsca powiedzieć wyraźnie, że nie pozwolimy, by na zapale młodzieży zerowali tęp i bezduszni burokraci za nie swoje mający ustawy i zarządzenia państwowe.

A wypadków takich jest nie pokażą ilość. Czymże, jeśli nie lekceważeniem obowiązków zarządzeń są takie wypadki jak np. w zespole Wielewo woj. olsztyńskiego, gdzie do połowy zimy brak było szyby? W sąsiednim zespole Gierkiń młodzi marzną, bo nie pomyślano o zaopatrzeniu gospodarstwa w opał. Dlatego Ministerstwo PGR nie zwalczając energicznie tych zaniedbań? Czy Ministerstwo Zdrowia nie powinno się wytłumaczyć z karygodnych zaniedbań, do których dopuścili jego pracownicy lekceważąc sobie sprawę opieki lekarskiej i farmaceutycznej?

W naszej pracy na wsi — wśród chłopów indywidualnych, w spółdzielniach, w POM-ach, w PGR-ach, decydującym ogniem jest koło ZMP-owskie. Jak przedstawia się dziś stan liczebny wiej-

owiec w POM-ie będzie czynnym bojownikiem o socjalistyczną wieś polską.

skich kół ZMP? Jest on zupełnie niewystarczający.

Pola spółdzielni i zagrody wiejskie, rozległe połacie ziem PGR-owskich i POM-y są ważnym odcinkiem walki o to, by jak najszybciej dostarczyć krajowi więcej produktów rolnych, pokonać krzywdę i zacięcie, wzmocnić nasz kraj ożyści.

Od siły naszych rąk, od żaru naszych serc w dużej mierze zależy wykonanie tego zadania.

Nigdy jeszcze w naszym kraju tak wiele młodzieży nie zasiadało na ławach szkolnych i w salach uniwersyteckich.

Spółcześnie oczekuje, że z naszych szkół, z murów uczelni pamiętających Kopernika i Lelewela, Curie — Skłodowską i Wróblewskiego, ze szkół szczytujących się pięknymi, postępowymi tradycjami wyjdą ludzie zdolni do twórczej pracy i wiernej służby dla narodu.

Trzeba powiedzieć jasno problemem wartości społecznej i politycznej ZMP-owca w szkole i wyższej uczelni jest jego stosunek do nauki, są wyniki jego studiów.

Chcemy w naszych uczelniach zdobywać nie tylko pewną sumę wiadomości, ale tak — i przede wszystkim, uczyć się myśleć.

Nie sprzyja stworzeniu twórczej atmosfery w zakładach naukowych styl pracy, jaki rozpanoszył się w niektórych kołach ZMP — nieznosne zarozumiałstwo wielu aktywistów ZMP-owskich, którzy uważają, że zjedli już wszystkie rozumy i że są najdoskonalszymi marksistami pod słońcem; tego rodzaju ludzie gotowi są każdemu, kto przyjdzie do nich po radę, zwrócić się do nich w rozterce z jakąś wątpliwością, czy też ośmielił się nie zgodzić z ich zdaniem — przypiąć z miejsca łatkę „nosiciela obcej ideologii”, etykietę „drobnomieszczańskiego elementu”, czy czegoś równie groźnego.

Tego rodzaju skleroza umyślowa, oczywiście tylko rozbraja nas w walce z rzeczywistym wrogiem, utrudnia nam izolowanie go od mas młodzieży.

Kształtowanie moralności socjalistycznej ZMP-owca — sprawą na codzień

Olbrzymia większość naszej młodzieży uczący się — to do bra młodzież, to najlepszy i najzdolniejszy synowie naszej klasy robotniczej, naszej wsi pracującej, inteligencji polskiej. Ta młodzież jest patriotyczna i ideowa, ciekawa i chłonna, chce jak najwięcej wiedzieć i wszystko rozumieć. Błędy i wypaczenia, o których mówiliśmy, tylko oddzielają nas od tej młodzieży.

Przewyciężając je, wielokrotnie wzmocnimy oddziaływanie ZMP na młodzież uczącą się, ułatwimy jej uporanie się z niejedną trudnością, z jaką boryka się ona w swym rozwoju ideowym.

Istnieje sprawa, która posiada wyjątkowo duże znaczenie dla każdego chłopca i dziewczyny i która dlatego powinna być jedną z podstawowych trosk naszej organizacji. Jest to kształtowanie charakteru i postawy moralnej młodego człowieka.

W tej dziedzinie nie potrafiliśmy ująć sprawy w jej całości, w wielobarwnej złożoności życia. Nie zawsze potrafiliśmy dostrzec całe bogactwo skomplikowanych problemów etycznych, z którymi boryka się w życiu każdy młody człowiek. Czy dostatecznie pracujemy nad tym, żeby rozwijać u młodych namiętną pasję prawdy i wstręt do fałszu i kłamstwa tej charakterystycz-

nej cechy ludzi słabych? Czy pamiętamy o tym, żeby zachęcać do szczerości, a zwalczać dwulicowość, obłudę, wygodnictwo, ukrywanie swojej rzeczywistej opinii.

Powstawaniu tego rodzaju smutnych zjawisk sprzyjały zwalczane dziś z całą stanowczością przez partię błędy naszej propagandy, nieznosne, irytujące metody lakiernictwa. Młodzież jest szczególnie czuła na wszelki fałsz.

Doniosłe znaczenie dla kształtowania charakteru młodego człowieka posiada sprawa stosunków między chłopcem a dziewczyną. Nie umiemy jeszcze mówić w naszych kołach szczerze i rozumnie o tych sprawach, tak przecież delikatnych i tak głęboko poruszających młodzież. Spotyka się u nas nieraz tendencje bądź do nacechowanego fałszu w wymyśleniu pominięcia spraw miłości, bądź do kwitowania tego problemu paroma ciotliwymi „moralami”, przypomnianymi moralami starych ciotek. Młody człowiek powinien znaleźć wśród ZMP-owców możliwość szczerzego i takownego porozmawiania o swych sprawach, a w razie potrzeby oparcie i radę.

Czy nie jest żywotny dla wszystkich młodych problem stosunku do rodziców? Jak często spotykamy się z faktem, że młody człowiek, wsta-

piwszy do ZMP, uważa za swój pierwszy obowiązek „pouczyć” swoich rodziców. Chcemy rozwinąć wśród młodych uczucie przywiązania i szacunku dla rodziców, którzy niejedną musieliby ponieść ofiarę, żeby dzieci swoje wykarcić i wychować.

Przy tej okazji warto też podyskutować o skromności i tempowat. Nie zawadzi przypomnieć, że zarozumiałstwo jest równie nieomylną oznaką niedowarzenia, jak skromność jest nieomylną oznaką prawdziwej mądrości.

Zagadnienia moralności socjalistycznej muszą stać się chlebem codziennym naszych kół i muszą też stać się przedmiotem naszych rozmów z młodzieżą niezorganizowaną.

Jeżeli walka z pijaństwem i chuligaństwem, które szerzą się w sposób niepokojący wśród młodych pozostawionych bez politycznej opieki, jest sprawą całego społeczeństwa, to jednak

Dokonać energicznej poprawy w systemie pracy z harcerstwem

Związek Młodzieży Polskiej ma przed sobą duże zadania jako kierownik organizacji harcerskiej.

Czy harcerstwo jednak całkowicie wypelnia swe zadania? Niestety, trzeba stwierdzić, że nie.

Dotychczasowe metody pracy w drużynach i zastępach nieodpowiednie uwzględniają właściwości wieku dziecięcego.

Wielu przewodników drużyn niewłaściwie rozumie swą rolę, nie pobudza inicjatywy dzieci, nie sprzyja wyrabianiu ich samodzielności. Szablon, szaryzacja i nuda w drużynach — tak przecież z gruntu obce wiekowi dziecięcemu — wynikają z fałszywego założenia, że zadaniem organizacji harcerskiej jest nie tyle wychowywanie dzieci na pełnowartościowych ludzi, przyszłych budowniczych i obywateli socjalistycznego społeczeństwa, co nieokreślona bliżej „praca polityczna wśród dzieci”.

Polepszyć pracę drużyn harcerskich — to znaczy przede wszystkim dokonać energicznej poprawy w systemie pracy z przewodnikiem drużyny i zastępem. Wzobogacamy treść i metody pracy w drużynach, starajmy się lepiej zaspokajać potrzeby i zainteresowania dzieci, uwzględniając ich wiek i środowisko, pobudzając ich inicjatywę.

Pilnym zadaniem Zarządu Głównego ZMP jest opracowanie regulaminu organizacji harcerskiej. Po to, aby życie w drużynach było ciekawsze, bogatsze potrzebna jest lepsza współpraca ZMP z nauczycielstwem i większe zainteresowanie życiem drużyn ze strony komitetów rodzicielskich.

W całej swej działalności nasz związek kieruje się ideologią partii, walczy o urzeczywistnienie jej celów.

Dyskusja przedzjazdowa ujawniła w tej dziedzinie sporo niejasności i nieporozumień. Niektórzy aktywiści ZMP wyrażali wątpliwość, czy rola po mocnika partii da się pogodzić z masowością związku. Skłonni są oni przypuszczać, że lepiej byłoby nadać związkowi charakter wąski, skupiając w szeregach ZMP jedynie młodzież dojrzałą politycznie i ideowo, stojącą już na gruncie marksizmu - leninizmu. Trzeba takie poglądy przewyciężać.

Dobre pomagają partii w walce o socjalizm — to znaczy torować ideom partii drogę do serc i umysłów jak najszerszych rzesz młodzieży. To znaczy — uodpornić młodzież na wpływ wroga i wyrwać zacięte grupy spody tego wpływu, uświadamiać młodym ludziom nierozważalność związku między ich osobistym rozwojem a rewolucyjnymi przemianami dokonywanymi w naszym kraju. To znaczy — w ZMP-owskim kolektywie uczyć ich pracować i żyć po nowemu.

Popełniliśmy co niemiara błędów — właśnie dlatego, że wielu aktywistów ZMP nie troszczy się o szerokie rzesze młodzieży, o ich miejsce w organizacji.

Skąd bierze się owo odwracanie plecami do młodzieży. Są tacy którzy mówią: nie spieszymy się z przyjmowaniem do organizacji, „analizujemy” każdego nowoprzyjętego. Skąd się biorą te teorie? Z niewiary w młodzież i z niewiary w siłę naszej idei. Z

na nas, na ZMP, ciąży w tej dziedzinie obowiązek największy. Sprawy te muszą stać się na porządku dziennym naszych zarządów i kół.

ZMP powinien stać się organizacją, w której młodzież ma możliwość zaspokojenia wszystkich swych zdrowych dążeń, organizacją bojową, radosną, pasjonującą, — w pełnym tego słowa znaczeniu — młodą.

Na osobne omówienie zasługuje sprawa zaspokojenia kulturalnych potrzeb młodzieży.

Mówimy otwarcie, że nie spotykamy się w dziedzinie życia kulturalnego z należytą pomocą ze strony powołanych do tego władz i organizacji.

Będziemy uporczywie domagali się jak najszerzego upowszechnienia niedzielnego poranków teatralnych i filmowych dla młodzieży. Niezbędne jest poważne zwiększenie produkcji sprzętu świetlicowego, sportowego i turystycznego, produkcji instrumentów muzycznych i gier świetlicowych.

niedostrzegania zmian, jakie pod wpływem naszego ustroju zachodzą w młodzieży.

Mówi się u nas często o błędach sekciarstwa.

Czym, jeśli nie takim właśnie — ni to sekciarstwem — ni to oportunizmem, można tłumaczyć, że dotąd wielu aktywistów jakże jeszcze hojnie przyklepia etykiety wroga, czy jak to się zwykło mówić „człowieka obcego klasowo” tym, którzy uczciwie wyrażają swoje wątpliwości, albo formułują tak zwane „drażliwe pytania” w słusznym dążeniu, by zrozumieć nasze życie.

Zbyt powoli wyciągamy wnioski ze zmian, jakie zachodzą nawet wśród młodzieży ze środowisk rzeczywistych obcych lub wrogich klasowo, z konfliktów, jakie rodzą się w rodzinie drobnomieszczańskiej i kulackiej.

Chcemy przecież i możemy tak pracować, by sprzyjać rozstrzygnięciu tych konfliktów na naszą korzyść, pomóc tej młodzieży w zrywaniu z jej środowiskiem, zrywaniu z pasywnym i ludzkim krzywdzie, chcemy przeciągnąć tę młodzież na naszą stronę barykady.

W dyskusji przedzjazdowej wiele mówiono się o pracy koła ZMP-owskiego. Praca kół jakże jeszcze często jest powierzchowna i szablonowa, albo jak to się teraz mówi — nudna. Nudna nie dlatego, że sama forma zebrania z góry nie narzuca, ale dlatego, że zebrania nie pulsują żywą treścią, zgodną z zainteresowaniami młodzieży.

Sprawa jest poważna. W okresie wyborów do rad narodowych przekonaliśmy się raz jeszcze jak konkretny, jak uchwytny — jest nasz udział w rządzeniu państwem. W wyborach do rad narodowych ludzie uczyli się jeszcze lepiej — w praktyce — rządzić państwem.

W referacie na III Plenum KC PZPR towarzyszy Bierut ostro skrytykował występujące tu i ówdzie próby narzucania ustalonych z góry kandydatów do rad, połączone z lekceważeniem wniosków i opinii wyborców.

Chodzi o to, by coraz większy, coraz szerszy był udział mas w rządzeniu państwem. A jeśli tak — to zadajemy sobie z kolei pytanie: gdzie, jeśli nie w swojej organizacji, młodzież powinna się uczyć owego demokratyzmu i rządzenia? Owe współodpowiedzialności, prawdziwie gospodarskie, za losy swego kraju? Tak — tego właśnie powinna uczyć organizacja. Ale trudno sobie to przyswoić, skoro w naszej organizacji stosowane są często praktyki sprzeczne z demokracją wewnątrzwiązkową, z zasadami naszego związku.

W metodach kierowania pracą za rządów terenowych i kół ZMP górują elementy biurokracji. Nasze instrukcje i dyrektywy, wydawane w nadmiernych ilościach, są zbyt drobniawe, stawiają mało miejsca na inicjatywę zarządów kół i członków organizacji.

Skutki? Ten system tępą samodzielność myślenia, sprzyja lenistwu umysłowemu — zanikowi inicjatyw.

Jaki to ma związek z demokracją w ZMP? Demokracja — to stworzenie warunków do rozwoju aktywności wszystkich członków ZMP, ich świadomego współudziału w życiu organizacji, jej nie rzeczywistej demokracji.

(Ciąg dalszy na str. 2.)

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego o wykonaniu narodowego planu gospodarczego na rok 1954

(Ciąg dalszy ze str. 1)

nego wykonania zadań produkcji innych wyrobów niezbędnych dla wykonania planów gospodarczych.

Prace przemysłu w 1954 r. cechowała nadal nierytmiczność produkcji w poszczególnych dekadach, miesiącach i kwartałach, co dotyczyło zwłaszcza wydobycia węgla, produkcji wyrobów walcowanych, przędzy, nawozów fosforowych.

2. Wzrost produkcji przemysłu

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłowych w 1954 r. w porównaniu z 1953 r. kształtowała się następująco:

Rok 1954 w porówn.
z 1953 r. w proc.

surowka	113
stal	110
wyroby walcowane	196
rudy żelaza	121
rudy cynkowo-olowiane	113
cynk	103
olów rafinowany	103
miedź elektrolityczna	136
węgiel kamienny	103
węgiel brunatny	105
koks	108
gaz ziemny	112
energia elektryczna	113
koły wodnorurkowe	163
turbiny parowe	400
obrabiarki do metalu	130
maszyny i urządzenia dla górnictwa węglowego	125
maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego	114
maszyny włókiennicze	147
maszyny i narzędzia rolnicze	152
w tym: żniwiarki	113
siewniki do zbóż	137
kultywatory konne i ciągnikowe	117
brony talerzowe	116
sadzarki do ziemniaków	208
trakторы	112
parowozы	120
wagony towarowe	118
samochody ciężarowe	111
samochody osobowe	107
statki morskie	117
łożyska toczne	125
kwas siarkowy	113
soda kaustyczna	106
soda kalcynowana	106
nawozy azotowe	119
nawozy fosforowe	111
środki ochrony roślin	164
przędza sztucznego jedwabiu	106
wyroby farmaceutyczne,	113
w tym: penicylina	202
opony samochodowe	123
celuloza	105
papier	104
cement	104
cegła	110
papa dachowa	109
odbiorniki radiowe	115
motocykle	145
rowery	123
naczynia kuchenne emaliowane	133
wiadra ocynkowane	155
tkaniny bawełniane	105
tkaniny wełniane	101
tkaniny jedwabne	117
tkaniny lniane	117
obuwie skórzane	109
meble	113
pieczywo	118
mięso	99
wędliny	110
wyroby wędliniarskie	107
łuszczone zwierzęce	127
w tym: łuszczone wieprzowe	
topione	120
ryby morskie	111
konserwy rybne	113
mleko spożywcze	106
masło śmietankowe	111
olej jadalny	109
czekolada	94
ciasteczki i czekolada	140
piwo	105
wino	134

W 1954 r. rozszerzono asortyment wyrobów powszechnego użytku. Wprowadzono do produkcji merytoryczne tkaniny bawełniane, pościelowe i bielizniane, odporne na nasiakliwość wodą tkaniny sukienkowe i piasek, tkaniny barwne ze sztucznego włókna matowego, kolorowe tkaniny flaneli, piżmowe, tkaniny z argony wykonane apreturą niemną, mniej sztywne skóry podszewkowe wykonane garbnikami chromową - roślinnymi, damskie boty futrzane, elektryczne patelnie domowe, obieraczki do ziemniaków, aparaty fotograficzne 6x6 „Start-1”, adaptery, ulaszony typ radio-odbiornika, nowe wyroby z gumy i tworzyw sztucznych oraz wielobarwne wyroby włókiennicze ze stęplonych, nowe gatunki papierów, uruchomiono produkcję zmniejszonego motocykla z przednim i tylnym zawieszaniem teleskopowym, nowych rodzajów pralek elektrycznych, maszyn do szycia „Verita”, lodówek absorpcyjnych, gazowych piecyków łazienkowych i innych wyrobów.

W 1954 r. w rezultacie zaostreżenia warunków obrotu towarów przez handel i polepszenia pracy kontroli technicznej osiągnięto poprawę jakości szeregu wyrobów, jak np.: tkaniny bawełniane, lniane, tkaniny pluszowe, odzież męska i damska, wyroby dziewiarskie, pieczywo cukiernicze, łuszczone jadalne, meble. Jednakże zadania polepszenia jakości wielu wyrobów nie zostały w pełni wykonane. Dotyczy to zwłaszcza szeregu asortymentów, tkanin wełnianych, obuwia dziecięcego, odzieży dziecięcej, żarówek, nakarconu, niektórych wyrobów kosmetycznych. Niedostateczna jest nadal jakość szeregu środków wytwórczości np. niektórych rodzajów maszyn rolniczych, nawozów azotowych, kwasu siarkowego i innych.

W 1954 r. osiągnięto poprawę w wykorzystaniu zdolności produkcyjnych, w szczególności w szeregu

głęzi przemysłu hutniczego i chemicznego. W hutnictwie żelaza osiągnięto poprawę wskaźnika wykorzystania objętości użytkowej wielkich pieców o 3 proc. w porównaniu z 1953 r. oraz wzrost wydajności stały z 1 m kw. powierzchni trzonu pieca martenowskiego o 5 proc. Wydajność kwasu siarkowego z 1 m sześć. aparatury całkowitej w systemie wielowym wzrosła o 21 proc. w porównaniu z 1953 r. W przemyśle koksochemicznym wzrosło wykorzystanie komór koksochemicznych przy skróceniu czasu koksowania. W przemyśle farmaceutycznym zaintensyfikowano produkcję penicyliny w Tarchomińskich Zakładach Farmaceutycznych.

Nadal jednakże w całym przemyśle niedostateczna była walka o lepsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych zwłaszcza w górnictwie węglowym, przemyśle materiałowym budowlanych i przemyśle włókienniczym.

W 1954 r. - niektóre gałęzi przemysłu osiągnęły dalsze zmniejszenie jednostkowego zużycia węgla. Jednostkowe zużycie węgla w elektrowniach zawodowych na 1 KWh energii zmniejszyło się o 6 proc. w porównaniu z 1953 r. Szereg gałęzi przemysłu wykazywało jednak nadmierne zużycie węgla, w szczególności przemysł materiałów budowlanych i elektrownie przemysłowe. Postęp w zakresie zmniejszenia jednostkowego zużycia surowców i materiałów pomocniczych w 1954 r. był niedostateczny. Nie wykonano zadań zmniejszenia jednostkowego zużycia surowców i materiałów Ministerstwa Hutnictwa w zakresie zużycia materiałów wsadowych, Ministerstwa Górnictwa w zakresie zużycia drewna i materiałów wybuchowych, Ministerstwa Przemysłu Chemicznego w zakresie zużycia surowców i półproduktów przy produkcji kwasu siarkowego, sody, amoniaku i przędzy sztucznej jedwabiu. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w zakresie zużycia wełny i skóry.

Według wstępnych obliczeń przemysł osiągnął w 1954 r. obniżkę kosztów własnych produkcji o 1,5 proc. w porównaniu z 1953 r. Oznacza to poważne niewykonanie zadań w tym zakresie. Planowany poziom kosztów własnych produkcji został przekroczony w szczególności w Ministerstwie Górnictwa, Ministerstwie Przemysłu Materiałów Budowlanych i Ministerstwie Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego. Plan obniżki kosztów został wykonany tylko przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego i Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

3. Wprowadzenie nowej techniki do gospodarki narodowej

Rok 1954 był okresem rozwoju i dalszego wprowadzania nowej techniki we wszystkich działach gospodarki narodowej.

W oparciu o dokumentację radziecką i dostawy urządzeń z ZSRR oddano do użytku szereg nowych obiektów przemysłowych o wysokim poziomie technicznym, a w szczególności wielki piec nr 1 i 2, baterie koksoownicze w Hucie im. Lenina, hutę aluminium, pierwszy zespół elektrociepłowni na Żeraniu, piec karbidowy w kombinacie chemicznym w Świętym, Zakłady Przemysłu Bawełnianego w Zambrowie.

Opanowano produkcję szeregu nowych typów urządzeń i wyrobów oraz wykonano szereg prototypów nowych wysokowydajnych maszyn dla przemysłu, rolnictwa, transportu i budownictwa. W przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Maszynowego uruchomiono w 1954 r. produkcję seryjną 65 nowych typów maszyn i urządzeń, wykonano ok. 70 prototypów nowych maszyn, 40 asortymentów aparatury elektrotechnicznej i sprzętu elektrotechnicznego, 15 nowych typów aparatury i sprzętu precyzyjno-optycznego. Uruchomiono produkcję szeregu nowych typów obrabiarek, jak wiertarko-frezarka 125 typ. WHA-125, tokarka-koparka TGA-10, tokarka wielonożowa TWA-20, prasa korbową 315 ton. Zakończono montaż i oddano do eksploatacji czeparkę do piasku o wydajności 800 m sześć. na godzinę.

Uruchomiono produkcję nowych maszyn dla górnictwa, m. in.: ciężkiej wiertarki ścianowej WLE-80 s, ciężkiej wiertarki udarowej WUP-200, nowych maszyn włókienniczych, m. in. skracarki obraczkowej PL-9, nowych typów taboru kolejowego - trójczłonowych zestawów pociągu elektrycznego, elektrowozów, wagonów samowładawczych, nowych rodzajów maszyn budowlanych, m. in. zgarniarki i ciągnikiem, koparki gąsienicowej o pojemności łyżki 0,5 m sześć, żurawia budowlanego 45 m, nowych maszyn rolniczych, m. in. kombajnów S-4 ze słomo-plewnikiem, ciągników gąsienicowych KD-35, pługów podorywkowych 5-skbowych zawieszanych i przycepcyjnych, ciągników wyrwywaczy Inu LT-5, młynów młotecz-kowych do siana, koniczyzny i lucerny.

W przemyśle chemicznym opanowano na skalę przemysłową produkcję superfosfatu granulowanego oraz przystąpiono do produkcji cennego środka owdobczego - Gamelksynu.

W 1954 r. podniesiono stopień mechanizacji pracochłonnych procesów pracy i automatyzacji produkcji.

W górnictwie węglowym rozszerzono zakres mechanizacji najbardziej pracochłonnych robót dolowych. Ilość węgla urobionego mechanicznie przy pomocy węgla urobionego o 1,2 mln. ton w porównaniu z 1953 r., a ilość węgla ładowanego mechanicznie o 1,6 mln. ton. Jednakże postęp mechanizacji w górnictwie węglowym był niedostateczny, przede wszystkim w związku ze słabym wykorzystaniem posiadanych maszyn i urządzeń.

W energetyce zawodowej zmechanizowano rozładunek węgla w dalszych 5 elektrowniach. Przeprowadzono częściową automatyzację kotłów w 2 elektrowniach.

W przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Przemysłu Maszynowego mechanizacja formowania wzrosła z 31 proc. w 1953 r. do 34,5 proc. w 1954 r. Rozszerzono mechanizację transportu mas, zalewania, wybijania i czyszczenia. Obok szeregu innych osiągnięć w przemyśle maszynowym podkreślić należy uruchomienie automatycznej linii obróbkowej do obróbki główki silnika samochodu „Star-20” w Starachowicach.

W przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Przemysłu Chemicznego m. in. zmechanizowano załadunek i wyładunek węgla, koksu i kamienia wapiennego w przemyśle syntezy chemicznej. Wprowadzono mechanizację konfekcjonowania obuwia gumowego.

Rozszerzono mechanizację pracochłonnych robót w przemyśle rolnospożywczym.

W 1954 r. wprowadzono w przemyśle nowe procesy technologiczne i przeprowadzono modernizację wielu urządzeń.

W hutnictwie żelaza uruchomiono m. in. uśrednianie rud w hutach im. Bolesława Bieruty i „Kosciuszko” oraz wprowadzono w większości stalowni reżim żużlowy. W przemyśle maszynowym liczba gniazd i linii obróbkowych wzrosła do 345; linii montażowych do 217. Podjęto na skalę przemysłową produkcję żelwa sferoidalnego oraz stosowanie odlewania skrupowego.

W przemyśle spożywczym rozszerzono m. in. ciąża saturację na dalsze 4 cukrownie. Opanowano produkcję konserw mięsnych i rybnych w opakowaniach szklanych oraz rozszerzono produkcję mięsa w blokach.

W budownictwie przemysłowym osiągnięto 60 proc. mechanizacji robót ziemnych. Osiągnięto planowe wskaźniki mechanizacji transportu pionowego oraz osiągnięto lub przekroczone zadania planowe w zakresie mechanizacji wydobycia, sortowania oraz załadunku kruszywa, rozszerzenia sieci centralnych betoniarń i zbrojarni, stosowania doskonałych szluzowych, prefabrykacji i montażu blokowego instalacji przemysłowych.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Miał 1 Osiędi przekroczyły zadania planowe w zakresie mechanicznego tymkowania, wykonując tą metodą 25 proc. ogólnej ilości tymków, osiągnęły planowy wskaźnik 52 proc. mechanizacji robót ziemnych oraz osiągnęły lub przekroczyły wskaźniki mechanizacji robót malarskich i szlifierskich.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego zapoczątkowały wprowadzenie do budownictwa osiedlowego przemysłowych metod produkcji w oparciu o prefabrykowane elementy wieloblokowe, montowane przy pomocy dźwigów wieżowych, a inicjatywę tę przejęły również przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Miał i Osiędi, co umożliwiło skrócenie cyklu budowy oraz osiągnięcie poważnego wzrostu wydajności przy wznoszeniu stanów surowych budynków. Jednakże w wykonaniu planu rozwoju techniki w budownictwie istnieją poważne niedociągnięcia, w szczególności w zakresie wykonania zadań planowych, dotyczących usprawnienia organizacji robót i stosowania potokowych metod wykonawstwa. Nie wykonano również zadań w dziedzinie uszlachetnienia kruszywa oraz produkcji i stosowania mokrych spoiw na bazie żużla.

Niezadawalająco był postęp w dziedzinie produkcji elementów prefabrykowanych z żużlobetonu oraz w dziedzinie budownictwa wiejskiego, opartego o materiały lokalne, jak glina, kamień, trzcina. Liczba zgłoszonych usprawnień, udoskonałów i wynalazków w 1954 r. osiągnęła ok. 273 tys., z czego zastosowano w produkcji 163 tys. Podważenie poważnego wzrostu ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego nie osiągnięto w 1954 r. Istotnego postępu w szybkim wdrażaniu i upowszechnianiu usprawnień, udoskonałów i wynalazków.

4. Rolnictwo

W 1954 r. osiągnięto wzrost produkcji globalnej rolnictwa o 4,8 proc. w porównaniu z 1953 r. Jednakże zamierzenia planowe w zakresie produkcji globalnej zostały wykonane jedynie w 93 proc.

Powierzchnia zbiorów upraw polowych w całym rolnictwie wzrosła w porównaniu z 1953 r. o ponad 145 tys. ha w wyniku zmniejszenia powierzchni odlogów i ugorów. Zadania w zakresie zagospodarowania odlogów w roku kalendarzowym 1954 r. zostały przekroczone.

Przeprowadzono meliorację 142 tys. ha łąk, pastwisk i gruntów ornych. Nakłady inwestycyjne na meliorację wzrosły o 36 proc. Ponadto znacznie wzrosły prace wykonywane przez chłopów w formie tzw. czynu melioracyjnego.

Płony czterech zbóż w całym rolnictwie osiągnęły w 1954 r. poziom o ponad 10 proc. wyższy niż w 1953 r. Jednakże nie osiągnięto założonego w planie poziomu. W ocenie wzrostu plonów należy mieć na uwadze, że w 1953 r. był nieurodzaj zbóż. Założenia planowe w 1954 r. zarówno w zakresie plonów ziemniaków jak i zbiorów zostały przekroczone. Płony ziemniaków były wyższe o około 9 proc., a zbiorów o ponad 12 proc. niż w 1953 r. Znacznie wzrosły również plony niektórych upraw przemysłowych, a mianowicie roślin olejnych, słomy, lnu, konopi. Płony buraków cukrowych nie osiągnęły planowanego poziomu.

W 1954 r. osiągnięto dalszy postęp w dziedzinie wprowadzania nowej agrotechniki. W szczególności stosunkowo szybko rozszerzono obszar objęty kwadratowo-gniazdowym sadzeniem ziemniaków. W zakresie roślin nowoprowadzanych rozszerzono uprawę kukurydzy.

Pogłowie bydła w całym rolnictwie według stanu z czerwca 1954 r. osiągnęło poziom o ponad 4 proc. wyższy niż w 1953 r., pogłowie owiec o ponad 25 proc. Pogłowie trzody chlewniej nie osiągnęło założenia planowego, utrzymując się w zasadzie na poziomie 1953 r.

W 1954 r. znacznie wzrosły dostawy środków produkcji dla rolnictwa. Zaopatrzenie indywidualnych gospodarstw chłopskich i spółdzielni produkcyjnych w kwalifikowane nasiona zbóż pod zbory 1954 r. wzrosło o 147 proc. w porównaniu z 1953 r., a w ziemniaki sadzeniaki o 42 proc.

Plan dostaw nawozów sztucznych (w czystym składniku) dla całego rolnictwa pod zbory 1954 r. został wykonany z nadwyżką ok. 4 proc., w tym dla spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych ponad 5 proc. Dostawy nawozów były o ok. 11 proc. wyższe niż dostawy pod zbory 1953 r., w tym dostawy dla spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych prawie o 16 proc. Dostawy wapna nawozowego wzrosły o 38 proc. Jednakże nie został w pełni wykonany plan dostaw superfosfatu granulowanego.

Dostawy traktorów dla całego rolnictwa w 1954 r. wzrosły o 16 proc. w porównaniu z 1953 r.

Stan parku traktorowego na koniec roku wyniósł ok. 51 tysięcy traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM.

Zaopatrzenie rolnictwa w silniki spalinowe wzrosło o 32 proc. w porównaniu z 1953 r., a w samochody ciężarowe prawie 3-krotnie.

Plan dostaw ważniejszych maszyn dla rolnictwa został w wielu asortymentach przekroczony, a dostawy maszyn znacznie wzrosły w porównaniu z 1953 r., w tym dostawy żniwiarek o 28 proc., siewników zbożowych o 43 proc., kosiarzy konnych o 68 proc., sadzarek do ziemniaków, kombajnów zbożowych, kopaczek konnych i sieczkarni silnikowych - ponad 2-krotnie, kopaczek traktorowych 4-krotnie. Nie został w pełni wykonany plan dostaw snopowiązałek traktorowych i silników elektrycznych.

Gospodarstwa indywidualne otrzymały w 1954 r. dwa i półkrotnie więcej kopaczek konnych do ziemniaków oraz obrybników niż w 1953 r., piełników ponad półtora-krotnie, parników o ponad 60 proc. i kieratów o ok. 65 proc. Rozpoczęto sprzedaż gospodarstwom indywidualnym kosiarzy konnych i żniwiarek. Dostarczono gospodarstwom indywidualnym ok. 5 tys. szt. siewników zbożowych.

Usługi gminnych ośrodków maszynowych dla gospodarstw indywidualnych w 1954 r. wzrosły w zakresie siewów zbóż o 30 proc., siewu nawozów o 23 proc., koszenia traw o 75 proc. Sprzet zbóż i wykopki ziemniaków kształtowały się na poziomie 1953 r. Globalny plan usług GOM nie został wykonany.

W roku 1954 r. zorganizowano 122 nowe GOM-y oraz 103 stałe punkty gromadzące, plan organizacji nowych GOM nie został jednak w pełni wykonany. Niedostateczny był nadzór nad pracą GOM ze strony rad narodowych i POM oraz powołanie pracy GOM z planami pomocy sąsiedzkiej, szczególnie w zakresie sprzętu zbóż i omiotów.

W 1954 r. zelektryfikowano 593 wsie, tj. o 45 proc. więcej niż w 1953 r. Akcją osiedleńczą na terenach słabo zagospodarowanych w PGR i gospodarce chłopskiej objęto 10 tys. osadników.

Liczba spółdzielni produkcyjnych według stanu na dzień 31. XII. 1954 r. wyniosła 9.712 spółdzielni. Średnie plony czterech zbóż w spółdzielniach były w 1954 r. o ok. 1,5 q z ha, wyższe niż średnie plony osiągnięte w gospodarstwach indywidualnych.

Poprawił się stan hodowlany zwierząt w spółdzielniach produkcyjnych, jednakże wysiłki w tej dziedzinie i pomoc służby rolniej były niedostateczne. Spółdzielnie produkcyjne osiągnęły w 1954 r. wzrost pogłowia zwierząt: bydła o ok. 56 proc. w porównaniu z 1953 r., trzody chlewniej o ok. 76 proc., owiec o ok. 83 proc. W ocenie tych liczb należy uwzględnić przyrost ilości spółdzielni oraz niski poziom hodowli zwierząt w 1953 r.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych wyniosła na koniec roku 416. Liczba traktorów w POM wzrosła w 1954 r. o 16 w porównaniu z 1953 r., ilość sadzarek do ziemniaków 2-krotnie, snopowiązałek ciągnikowych o ponad 30 proc., kopaczek do ziemniaków o 63 proc.

Plan pracy w POM nie został wykonany. Państwowe Ośrodki Maszynowe wykonywały 82 proc. planu wszystkich prac. Szczegółne braki ujawniły się w potowoci i wykorzystaniu maszyn rolniczych i ciągników. Niedostateczna była również jakość pracy.

Państwowe Gospodarstwa Rolne osiągnęły w 1954 r. wzrost produkcji globalnej o 10 proc. w porównaniu z 1953 r. Jednakże plan produkcji globalnej wykonany został tylko w 88 proc.

Zadania w zakresie przejęcia pod uprawę i zagospodarowania odlogów zostały przez PGR wykonane z nadwyżką. Faktyczne plony zbóż z ha w PGR po uwzględnieniu strat kształtowały się na poziomie 1953 r. Na te wyniki wpłynął niedostateczny poziom uprawy oraz straty w czasie zbiorów i omiotów. Plony ziemniaków wzrosły o 10 proc. w porównaniu z 1953 r., pogłowie bydła w PGR (według stanu z czerwca 1954 r.) wzrosło o 12 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., trzody chlewniej o 3 proc., owiec o 24 proc.

Plan dostaw mleka został wykonany przez PGR w 107 proc. Dostawy żywności wieprzowej przez PGR wyniosły 99 proc. planu.

W 1954 r. PGR otrzymały około 4,4 tys. traktorów przeładowanych, tj. o 22 proc. więcej niż w 1953 r., 579 kombajnów, tj. 2 razy więcej, sadzarek do ziemniaków ponad 40 proc. więcej, piełników zawieszanych prawie 4-krotnie, obrybników zawieszanych 2,5-krotnie, sieczkarni silnikowych ponad 2-krotnie, kopaczek ciągnikowych do ziemniaków prawie 3-krotnie.

Niewykonywanie przez PGR zadań produkcyjnych w 1954 r. spowodowane zostało głównie złą organizacją pracy, brakiem dostatecznej ilości siły roboczej i nie dostateczną pracą służby agrotechnicznej i zootechnicznej.

5. Transport i łączność

Przewozy ładunków wszystkimi środkami transportu publicznego wzrosły ogółem o 8 proc. w porównaniu z 1953 r., w tym przewozy na kolejach normalnotorowych o 5 proc., w Państwowej Komunikacji Samochodowej o 25 proc., w żegludzie śródlądowej o 29 proc.

Przebiegi dobowy załadunek wagonów na kolejach normalnotorowych wzrósł o 3 proc. w porównaniu z 1953 r., jednakże plan przeciętnego dobowego załadunku został wykonany w 93 proc.

Plan przewozów pasażerów na kolejach normalnotorowych został wykonany w 101 proc., przy wzroście przewozów o 7 proc. w porównaniu z 1953 r.

W 1954 r. zainicjowała się poprawa w pracy kolei. Przekroczony został plan szeregu wskaźników techniczno-ekonomicznych. Podstawowy wskaźnik pracy kolei - obrót wagonu towarowego - polepszył się o 2 proc. w porównaniu z 1953 r. Przeciętne zużycie węgla na 1000 brutto-tono-km zmniejszyło się o 4,5 proc. w porównaniu z 1953 r.

W Państwowej Komunikacji Samochodowej plan przewozów pasażerów został wykonany w 102,5 proc., przy wzroście przewozów o 10 proc. w porównaniu z 1953 r. Jednakże współczynnik gotowości technicznej taboru samochodowego ciężarowego, przy wzroście o 5 proc. w porównaniu z 1953 r., nie osiągnął planowanego poziomu (98 proc. planu).

W żegludze morskiej plan przewozu ładunków został wykonany w 100 proc.

Usługi łączności w cenach niezmiennych były w 1954 r. o 15 proc. wyższe niż w 1953 r., przy wykonaniu planu w 102 proc. Uruchomiono na terenie wsi 1286 placówek pocztowo-telekomunikacyjnych, tj. ponad 4-krotnie więcej niż w 1953 r., zradiofonizowano 1950 wsi, tj. o 18 proc. więcej niż w 1953 r. 2421 wsi otrzymało połączenia telefoniczne, tj. ponad 3-krotnie więcej niż w 1953 r. Plan telefonicznej i radiofonizacji wsi został znacznie przekroczony. Na koniec roku ok. 93 proc. ogólnej liczby gromadzkich rad narodowych posiadało połączenia telefoniczne, a liczba zradiofonizowanych wsi osiągnęła ok. 30 proc. ogólnej liczby wsi.

6. Inwestycje i budownictwo

Nakłady na inwestycje objęte planem inwestycyjnym w cenach porównywalnych kształtowały się w 1954 r. na poziomie o ok. 2 proc. wyższym niż w 1953 r. Nakłady inwestycyjne zostały przekroczone w stosunku do planu o ok. 3 proc. Przekroczenie nakładów inwestycyjnych wystąpiło przede wszystkim w przemyśle, w związku z niedostatecznym poziomem prac kosztorysowych, koniecznością wprowadzenia w ciągu roku dodatkowych zadań oraz niedostatecznym poziomem dyscypliny finansowej, zwłaszcza w resortach hutnictwa i przemysłu chemicznego.

Przy utrzymaniu ogólnych rozmiarów inwestycji na poziomie zbliżonym do nakładów 1953 r. nakłady na rolnictwo, łącznie z nakładami planu kredytowego wzrosły o 37 proc., na urządzenia socjalne i kulturalne o 23 proc., na gospodarkę komunalną i mieszkaniową o 21 proc.

W 1954 r. oddano do użytku szereg ważnych obiektów inwestycyjnych. M. in. oddano do użytku pierwsze podstawowe działy produkcji w Hucie im. Lenina (wielki piec, 2 baterie koksoownicze oraz I. etap aglomerowni), szereg obiektów w hutach „Pojko” i „Baidon”, szereg dalszych obiektów w zakładach górnictwa-hutnictwa „Bolesław” i w Legnickich Zakładach Metalurgicznych, hutę aluminium w Skawinie kopalnię węgla „Julian” i szereg obiektów w kopalniach węgla kamiennego „Ziemowit”, „Nowa Ruda”, „Wesoła II”, „Radzionków”, pierwszy zespół elektrociepłowni na Żeraniu oraz turbospery i kotły w elektrowniach „Jaworzno II”, „Stalowa Wola”, „Łaziska”, „Szombierki”, około 800 km linii przesyłowych najwyższych napięć, pierwsze obiekty Fabryki Maszyn-Zwiniarzy w Staroście, pierwszy ciąg amoniaku w Zakładach Przemysłu Azotowego w Kędzierzynie, Zakłady Przemysłu Bawełnianego w Zambrowie i wykończenie w Ozorkowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, Wytwórnie Ekstraktów Garbarskich w Bydgoszczy, Wytwórnie Tytoniu Przemysłowego w Jędrzejowie, browary w Warszawie i Białymstoku, Zakłady Mięsne w Szczecinie, chłodnie składowe w Zamościu i Kaliszu oraz szereg obiektów w zakładach przetwórstwa owocowo-warzywniczego.

Zakończono elektryfikację linii kolejowej Skiermiewice-Koluszki-Lódź Fabryczna oraz odcinka Orlowo-Gdynia, ukończono szereg inwestycji torowych, m. in. oddano do użytku linie kolejowe Skiermiewice-Luków, przekazano do użytku 56 mostów i wiaduktoów kolejowych, wybudowano i przebudowano 280 km dróg państwowych oraz 3587 mb mostów, w tym most kołowy przez Wisłę kolo Góry Kalwarii oraz 552 km dróg lokalnych wraz z 4709 mb. mostów.

Oddano do użytku szkoły podstawowe o ok. 1500 izb lekcyjnych, 14 obiektów szpitalnych, 17 obiektów szkolnictwa wyższego, 18 domów akademickich i wiele innych obiektów.

Według wstępnych danych oddano do użytku w gospodarce współdzielonej ponad 160 tys. izb.

W 1954 r. zwiększono we wszystkich działach gospodarki narodowej nakłady na kapitalne remonty o 18 proc.

Plan produkcji budowlano-montażowej został wykonany według wartości finansowej robót w ok. 103 proc., w tym przez Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego w 107 proc., Ministerstwo Budownictwa Miał i Osiędi w 101 proc. Jednakże praca przedsiębiorstw budowlano-montażowych wykazywała w 1954 r. szereg poważnych niedociągnięć. Budownictwo nie oddało do użytku w planowanym terminie wiele ważnych obiektów przemysłowych, rolniczych i innych, między in. ok. 12 tys. izb mieszkalnych w ramach budownictwa ZOR, głównie w Warszawie, Nowej Hucie i Nowych Tychach. Nie osiągnięto również dostatecznych wyników w zakresie oszczędności materiałowych i nadal występowały fakty marnotrawstwa materiałów na budowach. W rezultacie tych niedociągnięć w znacznym stopniu nie został wykonany plan obniżki kosztów w budownictwie.

7. Obrót towarowy i skup

W 1954 r. plan obrotów detalicznych handlu społecznego łącznie z żywnieniem zbiorowym w

(Ciąg dalszy na str. 2)

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego o wykonaniu narodowego planu gospodarczego na rok 1954

(Ciąg dalszy ze str. 4)

W 1954 r. poprawiło się zaopatrzenie ludności w zakresie wielu podstawowych artykułów spożywczych. Do sieci detalicznej dostarczono o 15 proc. więcej mąki pszennej niż w 1953 r., kasz i płatków o 5 proc., makaronu o 3 proc., pieczywa o 8 proc., w tym pieczywa pszennego o 30 proc., pieczywa kukurzyanego o 34 proc., cukru łącznie ze sprzedażą dla plantatorów buraka cukrowego o 15 proc., mięsa i przetworów o 3 proc., w tym wędlin o 8 proc., tłuszczów zwierzęcych o 9 proc., mleka o 8 proc., masła o 32 proc., win i miodów pitnych o 24 proc., cukierków o 27 proc., wózek o 5 proc., owoców o 36 proc., herbaty o 34 proc., papierosów o 9 proc.

Poprawiło się zaopatrzenie ludności w artykuły przemysłowe. Do sieci detalicznej dostarczono tkanin wełnianych o 16 proc. więcej niż w 1953 r., tkanin bawełnianych o 11 proc., tkanin jedwabnych o 23 proc., odzieży ogółem o 25 proc., pończoch damskich o 4 proc., obuwia skózanego o 18 proc., mebli o 26 proc., naczyń omywanych o 36 proc., wia-der omywanych o 47 proc., rowerów o 12 proc., motocykli o 49 proc., wózków dziecięcych o 67 proc., odbiorników radiowych o 23 proc., gwoździ budowlanych o 31 proc.

Wprowadzono na rynek szereg nowych artykułów oraz zwiększono sprzedaż atrakcyjnych towarów, cieszących się wysokim zapotrzebowaniem ludności. Poprawiło się zaopatrzenie ludności wiejskiej w artykuły przemysłowe. Plan obrotów w cenach porównywalnych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” został wykonany w 108 proc., przy czym obroty w cenach porównywalnych były o 22 proc. wyższe niż w 1953 r. Obroty sieci CRS wzrosły w 1954 r. w zakresie obuwia i wyrobów skórzanych o 20 proc. w porównaniu z 1953 r., artykułów włókienniczych o 10 proc., odzieży o 12 proc., naczyń blaszanych emaliowanych o 43 proc., naczyń żeliwnych o 68 proc., naczyń omywanych o 58 proc., wia-der o 54 proc., szpadli i łopat o 3-krotnie, widel o 44 proc., osi do wózków — 2-krotnie, łańcuchów gospodarskich o 5 proc., wapa palonego o 79 proc., cegły o 35 proc., dachówki 2-krotnie, papy o 21 proc., cementu o 2 proc., gwoździ budowlanych o 40 proc.

Plan rozwoju sieci handlu uspołecznionego został w 1954 r. wykonany w 102 proc. Liczba sklepów wzrosła o 4,9 tys. punktów sprzedaży drobnotalicznej o 6,3 tys., sieć zakładów żywienia zbiorowego wzrosła o 4 proc. w porównaniu z 1953 r.

Plan skupu w 1954 r. nie został w pełni wykonany. Skup zboża i żywności chłwiej kształtował się w zasadzie na poziomie 1953 r. Skup mleka wzrósł o 9 proc. w porównaniu z 1953 r., ziemiaków o 7 proc., rzepaku i rzepiku o 30 proc., winy o 19 proc.

Na niepomysłny przebieg skupu niektórych podstawowych artykułów rolnych wpłynęły, obok niepełnego wykonania zadań wzrostu produkcji rolniczej, niezadawalająca praca aparatu skupu, niedostateczna troska przełożonych nad narodowymi o wykonanie planu skupu oraz brak dostatecznej dyscypliny w realizacji dostaw obowiązkowych.

8. Zatrudnienie i wydajność pracy w gospodarce narodowej

Liczba zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej i administracji wyniosła w 1954 r. ok. 620 tys. osób. Zatrudnienie ogółem wzrosło w porównaniu z 1953 r. o 4,3 proc., a poza rolnictwem o 4 proc.

Zatrudnienie w PGR wzrosło o 7 proc. w porównaniu z 1953 r., w POM o 12 proc. Do pracy w PGR, POM i zarządkach rolnictwa skierowano ponad 4 tys. agrotechników, zootechników, mechaników rolnych i innych pracowników o specjalnościach rolniczych. Dla potrzeb POM i PGR wysłano w 1954 r. ok. 15,6 tys. traktorzystów, 700 kombajnistów, 800 brygadzystów traktorowych.

Jednakże pomoc kadrowa dla rolnictwa była niedostateczna, a plan zabezpieczenia stałej załogi w PGR nie został wykonany.

Plan wydajności pracy w 1954 r. w przemyśle przekroczono o 2,5 proc. Wydajność pracy wzrosła w porównaniu z 1953 r. w przemyśle socjalistycznym o ok. 7 proc., w transporcie kolejowym o 2 proc. Jednakże plan wydajności pracy w transporcie ko-

lejowym nie został w pełni wykonany, a przy przekroczeniu planu wydajności w całym przemyśle szereg ważnych gałęzi przemysłu a w szczególności przemysł węglowy nie osiągnął planowanego wzrostu wydajności pracy.

W 1954 r. liczba pracowników, którzy w ramach szkolenia wewnątrzzakładowego uzyskali zawód, względnie podnieśli swe kwalifikacje zawodowe, osiągnęła ok. 450 tys. osób.

9. Wzrost dochodu narodowego oraz podniesienie poziomu materialnego i kulturalnego ludności pracującej

W 1954 r. dochód narodowy wzrósł o ok. 7 proc. w porównaniu z 1953 r. Zadania planowe w zakresie dochodu narodowego nie zostały w pełni wykonane, głównie wskutek niepełnego wykonania planu produkcji rolniczej i obniżki kosztów materiałowych.

Z dniem 1 maja przeprowadzona została obniżka cen artykułów konsumpcyjnych i usług, która łącznie z przeceną szeregu artykułów konsumpcyjnych dała ludności w 1954 r. ponad 4 mld. zł. Na obniżkę poziomu cen w 1954 r. złożyła się także obniżka dokonana w listopadzie 1953 r. Łącznie obie obniżki cen przyniosły ludności w 1954 r. oszczędność w wydatkach o ponad 8 mld. zł.

Przeprowadzono regulację płac szeregu kategorii pracowników, m. in. górników, pracowników POM i PGR, nauczycieli, pracowników nauki, kolejarzy, lekarzy, pracowników inżynieryjno-technicznych szeregu gałęzi przemysłu. Podniesiona została wysokość rent i emerytur. Wpłaty z tytułu ubezpieczeń społecznych, zasiłków chorobowych i rodzinnych wzrosły o 11 proc.

W 1954 r. wymiar obowiązkowych dostaw utrzymany został na niezmienionym poziomie, przy czym rozszerzony został zakres usług i zwoleń. Poprawie uległy warunki skupu i kontraktacji wielu artykułów rolnych, zwłaszcza roślin oleistych i włókni- stych.

Realna płaca pracowników zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej i administracji wzrosła o ok. 12 proc. Dochody realne chłopów (liczone łącznie ze spożyciem produktów własnej gospodarki) wzrosły w ciągu 1954 r. średnio o ok. 11 proc. w porównaniu z 1953 r.

Dodatkowym czynnikiem wzrostu stopy życiowej był podobnie jak w latach ubiegłych wzrost budownictwa nowych mieszkań i remontów kapitałnych mieszkań, budownictwa urządzeń, socjalnych i kulturalnych oraz wzrost wydatków budżetowych na cele rozwoju oświaty, kultury, ochrony zdrowia, opieki nad dzieckiem i młodzieżą, sportu. Te wydatki budżetowe (poza inwestycyjnymi) były o ponad 12 proc. wyższe niż w 1953 r.

W 1954 r. nastąpił dalszy rozwój szkolnictwa.

Liczba dzieci w przedszkolach wzrosła o 8 proc. w porównaniu z 1953 r. Z kolonii, obozów i półkolonii korzystało w 1954 r. ponad 540 tysięcy dzieci.

Liczba uczniów w szkołach podstawowych o pełnym programie 7-klasowym osiągnęła około 89 proc. ogólnej liczby uczniów szkół podstawowych. Liczba uczniów w szkołach podstawowych o pełnym programie 7-klasowym na wsi wzrosła o ponad 3 proc. W porównaniu z 1953 r. liczba uczniów w liceach ogólnokształcących wzrosła do 195 tysięcy.

W realizacji planu szkolnictwa ogólnokształcącego wystąpiły pewne trudności, związane z nadmiernym przeciążeniem izb lekcyjnych w szkołach podstawowych miast wojewódzkich, powiatowych i w większych ośrodkach przemysłowych.

Liczba uczniów w zasadniczych szkołach zawodowych kształtowała się na poziomie nieco niższym niż w 1953 r., natomiast w technikach zawodowych i szkołach równorzędnych wzrosła w porównaniu z 1953 r. W zasadniczych szkołach zawodowych wprowadzono nowy kierunek szkolenia, a mianowicie w zakresie mechanizacji rolnictwa. Liczba uczniów tego kierunku szkolenia osiągnęła 13,1 tys. Zwiększono znacznie liczbę uczniów w zasadniczych szkołach za-

wodowych na rzemieślniczym kierunku szkolenia, a mianowicie o 42 proc. w porównaniu z 1953 r. Liczba studentów na wszystkich latach studiów łącznie ze studium z wyjątkami na studiach zaocznych i wieczorowych wzrosła w porównaniu z 1953 r. o około 11 tys., tj. o 8 proc., w tym na kierunkach rolnych o około 15 proc. Liczba słuchaczy na studiach zaocznych zwiększyła się o 20 proc. w porównaniu z 1953 r.

W 1954 r. nastąpił dalszy rozwój służby zdrowia. Średnia liczba łóżek w szpitalach, izbach chorych i izbach porodowych była w 1954 r. o około 10 tys. wyższa niż średnioroczna liczba 1953 r. Średnia liczba łóżek w izbach porodowych na wsi wzrosła o ponad 11 proc. w porównaniu z 1953 r., a w izbach chorych przy zakładach pracy o 33 proc. Liczba godzin pracy lekarzy medycyny i lekarzy dentyistów w lecznictwie otwartym wzrosła o 28 proc., w 1954 r. zorganizowano dalsze 52 stacje sanitarno-epidemiologiczne.

Liczba miejsc w łóżkach wzrosła w 1954 r. o 16 proc. w porównaniu z 1953 r., jednakże planowana liczba miejsc w łóżkach nie została osiągnięta wskutek niepełnego wykonania planu oddawania do użytku nowych łóżek.

Liczba korzystających z wczasów pracowniczych osiągnęła w 1954 r. 427 tysięcy osób, tj. zwiększyła się o 4 proc. w porównaniu z 1953 r.

Księgozbiór publicznych bibliotek powszechnych zwiększył się w 1954 r. o 12 proc. w porównaniu z 1953 r. Liczba tytułów wydanych książek i broszur zwiększyła się o 12 proc. w porównaniu z 1953 r., a nakłady o 10 proc. Nakład globalny czasopiśm wzrósł w 1954 r. o 5 proc. w porównaniu z 1953 r.

W 1954 r. liczba kin miejskich i wiejskich wzrosła o 9 proc. Otwarto 185 stałych i półsta- lych kin wiejskich. W końcu 1954 r. czynnych było na wsi 1,612 kin stałych, półstałych i ru- chomych. Liczba widzów w kinach miejskich i wiejskich wzrosła o 9 proc.

Liczba przedstawień i koncertów w teatrach i instytucjach muzycznych wzrosła w porównaniu z 1953 r. ogółem o 8 proc., liczba widzów i słuchaczy wzrosła w tym samym procencie.

W 1954 r. nastąpiła dalsza poprawa usług komunalnych i warunków bytowych w miastach i osiedlach robotniczych.

Długość sieci wodociągowej wzrosła w 1954 r. o 3 proc., a sieci kanalizacyjnej o 3 proc. w porównaniu z 1953 r., a zaopatrzenie ludności w wodę z sieci urządzeń komunalnych wzrosło o 8 proc. w porównaniu z 1953 r. Jednakże w niektórych województwach występowały nadal trudności w zaopatrzeniu w wodę.

W komunikacji miejskiej liczba pasażerów wzrosła o 6 proc. w porównaniu z 1953 r. Łączna długość tras tramwajowych zwiększyła się o ok. 3 proc. w porównaniu z 1953 r.

Powierzchnia terenów zielonych w miastach wzrosła w 1954 r. o 3 proc. w porównaniu z 1953 rokiem.

Zgodnie z uchwałami II Zjazdu partii, zwiększono znacznie środki finansowe na remonty budynków mieszkalnych. W resorcie gospodarki komunalnej nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych wzrosły o ponad 50 proc. w porównaniu z 1953 r. Kapitałnymi remontami objęto około 35,5 tysięcy budynków.

Rozwój gospodarki narodowej w 1954 r. świadczy o powolnym, lecz niezauważalnym, uchwale II Zjazdu PZPR. Nie zostały jednak w pełni wykonane zadania w niektórych dziedzinach, zwłaszcza w zakresie wzrostu produkcji rolniczej oraz obniżki kosztów własnych. W II półroczu 1954 r. nastąpiła jednak poprawa w organizacji walki o podniesienie ekonomicznych wyników produkcji. Umożliwia to podjęcie w 1955 r. ogólnonarodowej kampanii w celu wdrożenia systemu oszczędności w gospodarowaniu, jako jednej z podstawowych cech socjalistycznej gospodarki i warunków pełnej realizacji zadań postawionych przez II Zjazd PZPR.

Skrót referatu przewodniczącej ZG ZMP — H. Jaworskiej

(Dokończenie)

ZMP jest warunkiem wychowania aktywnych, twórczych ludzi. Ludzie nie garną się do pracy, gdy nie pyta się ich o zdanie, gdy za nich decyduje nie wszyscy, a tylko ktoś z zewnątrz. Ze sprawą demokracji wewnątrz-

związkowej związana jest nierozdzielnie krytyka i samokrytyka. Jej stan w Związku, mimo znacznej poprawy w dyskusji przed- zjazdowej — nie może nas zadowolić. Długo są jeszcze fakty tłumienia krytyki, a nawet przesła- dowania za krytykę.

Nam, młodemu pokoleniu budowniczym socjalizmu w Polsce, jest pod wieloma wzglę- dami łatwiej, aniżeli Komso- molcom, do których wtedy przemawiał Lenin. Jest łat- wiej, bo idziemy po drogach, które utorowali radzieccy to- warzysze, bo nie jesteśmy sami, bo idziemy w wielkiej, 900-milionowej rodzinie naro- dów obozu socjalizmu, bo je- steśmy pewni pomocnej dłoni Związku Radzieckiego.

Podźwignięta z niewoli ob- cych najeźdźców i rodzimych wyzyskiwaczy ojczyzna ludu polskiego, Polska Ludowa, po- trzebuję młodzieży śmiałej i nieustraszonej, wytrwałej i przedsiębiorczej, ofiarnej i bo- jowej — w służbie narodu i socjalizmu, w służbie pokoju i ludzkości.

Abyśmy byli tacy — chce kierownictwo siła narodu — Polska Zjednoczona Partia Ro- botnicza.

Bądźmy taką młodzieżą, towarzysze — młodzieżą godną naszej wielkiej epoki.

Ojczyzna potrzebuje młodzieży śmiałej i nieustraszonej

Towarzysze!

Jeśli nasze zarządy mają tak wiele braków w stylu pracy — to dzieje się tak i dlatego, że nie przestrzegano kolegia- lności, to znaczy zespołowego decydowania o sprawach or- ganizacji. I w tej dziedzinie Zarząd Główny nie dawał do- brego przykładu.

Chcemy dokonać gruntow- nych zmian w pracy całego Związku, wzmocnić jego od- działywanie na młodzież. Do- konamy tego pod warunkiem, że przezwyciężymy błędy i wypaczenia w metodach kie- rowania organizacją, stylu pracy zarządów — począwszy od Zarządu Głównego.

Niech nasz Zjazd, towarzy- sze, stanie się początkiem no- wego okresu w życiu Zwią- zku Młodzieży Polskiej, w je- go działalności wśród najser- zszych rzesz młodzieży miast i wsi.

Kiedy przed 35 laty Lenin przemawiał do Komsomolców, powiedział:

„Pokolenie, które teraz li- czy piętnaście lat — to poko- lenie zobaczy społeczeństwo komunistyczne i samo będzie to społeczeństwo budować. I powinno ono wiedzieć, że ca- łym zadaniem jego życia jest zbudowanie tego społeczeń- stwa”.

Pracownicy poszukiwani

Tynkarzy i murarzy przyjmie natychmiast Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Budownictwa Miejskiego Poznań, ul. Marcelińska 6, pok. 10. K294

Inżyniera budowlanego na stanowisko gł. mechanika, kierownika sekcji administracyjno-gospodarczej, kierownika sekcji planowania, instruktora kulturalno-rozrywkowego, technologa żywienia na stanowisko kier. działu żywienia i samodzielnego rachmistrów, kuchmistrzów i kucharek poszukujemy. Mieszkanie umebowane, zapewnione. Oferty prosimy kierować na adres: Zarząd Okręgu Wczasowego FWP w Międzyzdrojach, Wok. Szczecin. K243

Nieruchomości

Ogromne wzmocnienie w dziedzinie w. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1228g.

Parcela wiflowa przy Osiedlu Grunwaldzkim sprzedam tanio. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1289g.

Kupie wille i lub 2-mięszkaniowa, komfortowa może być niewykończona. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1314g.

Wille pietrowa z ogrodem. W Srodzie 30.000 zł. dom pietrowy, 20 izb w Pieszewie, 80.000 zł. dom połowe za 40.000 zł. sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1408g.

Kamienie, domy, domki w Poznaniu, Srodzie, Gnieźnie, Wrzesnie, Jarocinie, Pleszewie, Ostrowie, Krotoszwie, Koźminie, Lesznie, Gostyniu i w okolicy spiesznie poszukuję. Pośrednictwo, Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1407g.

Kupno

30.000 sztuk cegły z rozbiórki lub nowej. Kupie. Dostawa loco stacja Koniń. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 2033g.

Kupie 4 plachty namiotowe, trójkątne. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 2344g.

Tokarnie powyżej 2 m. średnicy, może być starego typu, zużyta lub niekompletna, kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1265g.

Tłocznie (prasę) hydrauliczną, ceterofilarową, kupię. Szczegółowe oferty do Biura Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1298g.

Kupie samochód małowartościowy, w dobrym stanie. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1302g.

Kupie suche deski, mogą być używane. Poznań, Nowowiejskiego 21, stolarnia. 1357g.

Maszynę do szycia kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1364g.

Filisy, teczakota, wieksza ilość: zakupi kosiółki, parafianę w Puszczykowie, powiat Poznań. 1335g.

Maszynę „Overlock” kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1397g.

Maszynę do szycia z długim ciółkiem, kupię. Poznań, Dzierżyńskiego 39, suterena, front. 1400g.

Sprzedaż

Maszynę do obciągania guzików wraz z foremkami, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1397g.

Radzie „Agat” nowe, sprzedam. Poznań, Kochanowskiego 1, parter, prawo, narożnik Poznański. 1334g.

Cegły z rozbiórki sprzedam. Poznań, Żydowska 29, m. 17. 1337g.

Radzie „Ural” z adapterem sprzedam względnie zamienię na radzie „Agat”. Poznań, Chudoby 14, m. 6. 1339g.

Sprzedam okazjonalne motocykl 500 cm, z przyczepką. Poznań, ul. Czesłowska 111. 1354g.

Radzie „Tesla” 3-zakresowe, uniwersalne, z urządzeniem na adapter, okazjonalnie sprzedam. Poznań, Dąbrowskiego 82, m. 4. 1343g.

Lokale

Zamienie mieszkanie trzy- pokojowe z kuchnią, komfor- towe, we Wrocławiu, na takie samo w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1210g.

Mieszkanie samodzielne, po- kój z kuchnią, na Wildzie, za- mienię na takie samo bliżej Śródmieścia. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1331g.

Zamienie 2 pokoje z kuch- nią, wygodami, willowe, par- ter, Solacz, na 2-2½ poko- jów w innej dzielnicy. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1353g.

Garaż dla prywatnego samo- chodu osobowego, poszuku- je. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1396g.

Pokoju lub pokoiku umeblo- wanego poszukuje zaraz, sa- motny, na stanowisku. Wa- runki do omówienia. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1399g.

Praca

Ogrodnik wysokokwalifikowa- ny, wiek 35 lat, z długolet- nią praktyką w kwiaciarni- e i warzywnictwie, przyjmie pracę, także samodzielną. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1227g.

Ważnica do furmaństwa na- tychmiast potrzebny. Zgłosze- nia: Poznań, Śliska 20, m. 1. 1348g.

Podróżnych do zbierania- zamówień na portrety, poszu- kuje. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1303g.

Potrzebny od 15 lutego br. młodszy pomocnik ogrodnika, wzgl. przyczojny, Wik- tor Baranowski, Suchyja, now. Poznań. 1340g.

Nauka

Kursy pisania na maszynach i stenografii organizuje Sto- warzyszenie Stenografów i Maszynistów PRL Poznań, ul. Rokossowskiego 14, telefon 653-11. 1330g.

Różne

Fortepiany stroje naprawiam, polituruję. Drygas, Poznań Chudoby 15. 1061g.

Poszukuję współpracownika do prowadzenia przedsiębiorstwa. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1063g.

Koldry przerwania, nowe szy- je. Smoczyńska, Poznań Kwiatowa 8, m. 14. 1336g.

Lekarskie

Dr med. Ehrenkreutz, specja- lista chorób wewnętrznych i skórnych, powrócił! Poznań, Dąbrowskiego 4, II p. 1220g.

Dr med. Horn - Maciejewska, specjalista chorób wewnętrz- nych, przyjmuję codziennie od godz. 14-15 z wyjątkiem sobót. Poznań, Armii Czer- wonej 45, II p. tel. 848-52. 1388g.

Personelowi

Przychodni Przeciwtarczycowej, w szczególności ob. Dr Aureliuszowi Dąbrowskiemu, składam niniejszym najserdecz- niejsze podziękowanie za pom- oc i opiekę podczas cięż- kiej choroby naczyniowej i socjalistyczne pojęcie obywat- ła. Helena, Ma- ciejewska, Zielona Góra, Jed- ności Robotniczej 59 63, m. 1. K262

Wypożyczam porcelanę, szkło na zabawy uroczystości. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1234g.

Ubikacji 15-25 m² na cichy warsztat poszukuję. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1213g.

WAWRZYN KOSICKI

mgr farmacji

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, 31 bm., o godz. 15,30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

Zona z rodziną 1403g

Poznań, Zeylanda 10.

dr med. Władysław Adam Jahołkowski

przeżył lat 81.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 1 lutego 1955 r., o godz. 10.30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W smutku pograbona żona, córka i rodzina

Dreżdenko, Marszałkowska 27.